

Плавенило мастила – Јована Мицић**ДОК ТЕ СТВАРАМ**

Између пола мене и пола свега
плаветнило мастила баца се по хартији
не желећи твоје отелотворење
као печат времена на белини коверте.
Између пола мене и пола тебе
застала је светлост
приклана јауком туђег крика.
Тело узаврело бунца
ритмом нечујне музике
која распламсава
сваку артерију крвотока.
Гушим време,
не дам ти да страдаш.
Цвили и рида та тупа чакра гласа
између мене и тебе.
Док те стварам
да ме ствараш.
Кад се смрзнем,
пепео да бацаш.

ТУЂЕ НЕБО

Преварих се, туђе небо,
светлост ти није достојни сјај.
Гориш, сагореваш пламен.
Вечно је немо језеро под вама.

НЕОПАЛИМИ ВОД

Узалуд слуги плач замаха ветра
који хриди изнад оклопа мојих крила,
низ која трепери златна прашина,
у чијем се међусрђу рађа ватра.
Јер када би жар пао на тло,
исто би грожђе почело да зри,
исто би вино крвавим трагом
протекло кроз уста у зорин свит.
Спомени дани сада су пркос,
свету и светлу бесмртни пој.
Роди их исто јутро,
гледа их неопалими вод.

О ПЕСНИКИЊИ

Јована Мицић рођена је 11. септембра 1995. године у Приштини. Основну школу завршила је у Звечану као одличан ученик и носилац *Вукове дипломе*. У Звечану је завршила и средњу школу. Због видног успеха који је постигла током средњошколског образовања проглашена је ђаком генерације. Тим поводом добила је *Похвалницу* у име Краљевског дома Карађорђевића на Белом двору, као и *Захвалницу* од Општине Звечан. Студент је Филозофског факултета у Косовској Митровици на Катедри за српски језик и књижевност. Године 2017. проглашена је за најбољег студента у својој генерацији. Исте те године објавила је и своју прву збирку песама под називом *Неми шрапови*.